

De essentie van

Poëzie

Remy Jogi

J.D. Jaipal

Judith Cynthia Vriendwijk

Remy Jogi

Remy Jogi is een poët maudit, een onbegrepen verschoppeling die zich niet in de "gewone" wereld thuis voelt. Remy houdt zich bezig met grenservaringen middels de poëzie. De poëzie beschouwt hij als een methode en sleutel tot zienschap.

De adelaar die brak
Door de huivering
Ontrafeld lichaam

Wachtend op de beroering
Van jouw zuivering
Voorbij de tijd

Spredien zich de vleugels
uit eenzaamheid
Door sterren gezongen

Sharda

Vlinderkind vlamt tijd
Splijt mijn oog
Laaiend open

Verloren dicht ik
Achter de toog
Wrede schoonheid

Spiegel an sich

Dode ogen haldol
Denk niet verder
Dan de volgende peuk

4 muren als schreeuwend
Ijs dat mij ontleed
Van ademsnoed na ademsnoed

Van kristal tot kristallenbloed
Ben ik niet meer
Slechts longen duivelsdood

Onstoken zenuw tussen
4 muren schreeuwend ijs
Limiet van dode tijd
Die mij tot de kern splijt

Adieu

Een albatros klieft voorbij
Het gesmolten regenraam

De tijd tikt
regendruppels weg
op de zwijgende zerk

Mijn gezicht doemt grimmig
Als een scorpioen in
Een marmer spiegel

Gewogen door stilte
Als zilte tranen

Volg ik de lijnen
In mijn hand

en wring poëzie
uit de dood

Zuiverend regenwind
Opgeslagen in het bloed

Helder phoenix
Ontwaakt in adrenaline

Tijd die weerloos wordt
Als de ziel

De iris raakt

Blauw uiteengereden
Zinnen der afscheid

Spiegel die zich heert
Tegen het gelaat

In eenzaamheid versleten
Verschroeide tijd

Verscheurt het oog
Naar binnen geleerd

In het duister
Dat de schreeuw omsluit

Oog in oog gebroken
Litamische dronken tongen
Horizon stukgeslagen
Het tij keert zich!
Verloren wetsporen geloven
Spiegels ontcijferen
De wond: huivermond!
O helder helend bloed

Prisma

De dageraad onhelde
Inkt zwarte dauwdruppels
En ik: jammerend viool
Veerloze schaduw
Glimp van jouw
Oog der alle ogen
Ik: niet meer ik
Knikker met kristallen
Deuren waren open
En zie: hier het licht
Voor het blauwzuur
Laaierend gedicht

Droom jouw lippen
Jouw orgastische tranen
Al jouw geheime namen

Peuk en weemoed
Als blauw pijn
Kraak van de naald

Is de spiegel
Een open graf
Waarin ik zink

In de droom
Der alle dromen

Doornroosje

Ogen bezworen gesloten
Tranen willen dringen
Door een wereld
Die vergat te zingen

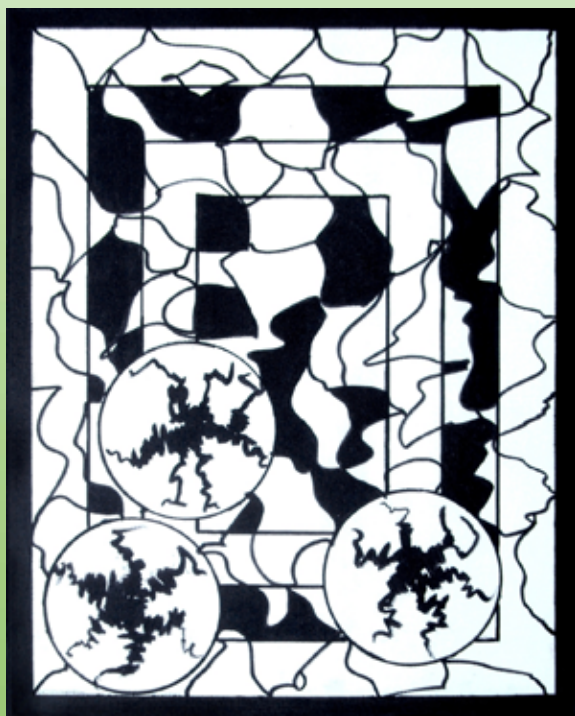
Toen als stilte
Een druppel
Bloed viel
Aan het spinnenwiel

O rode lippen voor een kus

En nacht en ontleed
Lig ik hier: parcifal
Binten zinnen geraakt
Tot jij ontwaakt

J.D. Jaipal

J.D. Jaipal is op zoek naar de essentie van poëzie. "Mijn ding moet tijdloos en universeel zijn". Poëzie moet iets doen, moet je aangrijpen, je hart doen overslaan of beter gezegd iets met je doen. Als het helemaal geen effect sorteert dan is het voor mij geen poëzie maar een opsomming van woorden. Verder zou het mooi zijn als het mensen inspireert tot creativiteit en/of activiteit.

Poëzie nieuwe stijl
moest nog uitgevonden worden.

Hou ik me niet mee bezig.
Niet echt. Fictief.

Trans-

angst
is niet meer dan een gedachte
die vooral loopt

kommer en kwel,
alles verzengende hel zelfs

(waar geen angst is, is geen gevaar)

Iedereen heeft 't druk is bezig
Alles is op z'n plaats
Verschuift de berg wel eens
met z'n koninklijke voorkomen?

Terwijl wij ons zorgen maken
over morgen & volgende week als we
oud worden
drijft een wolk voorbij zonder stress

geen afleidingsmanoeuvres
geen ge-literatuur & gezeik
geen tele-visie

In welk een seniel syndroom
houden wij ons op?
Het Boek der Dagen kent zijn weerga niet

-Wel dan?

waar was ik gebleven
in mijn hoofd?
in mijn dromen? in mijn jongensjaren?
waar zijn ze nu?

tevergeefs aan 't zoeken, jagen
& najagen v/ fantomen
die nooit hebben bestaan.

in de ochtend, alleen
& zonderling opgesloten, hier...

I was lost
In de wilderness of Life

But then she
took my hand
& nursed my child
with her deadly appearance,
with her love

I was attracted, from afar, instant

a soft gentle voice
called my name, magic in her breath

I was afflicted, hooked-after

my mind broken-up
my soul rejoicing new music, new balance

Een mogelijke definitie v/ Zen I

door alles heen
& nergens terechtkomen,
dat is het

eindeloos zoeken
& niets vinden,
zo is het

een spoor vinden
& dan afdwalen,
ligt in zijn karakter

provoceren suggereren
een alternatief tonen,
een & al een optie

jammer helaas verdorie
verdomd vervloekt,
benedictie c.q. blasfemie

“Toen de spiegel
ontdekt werd in het
hol van de slang, werd de mens
gestrikt in zijn eigen syndroom. Kortom;
De Nachtmerrie”

ben verziekt
door 't oog v/ de
geit. een staak penetreert.

ik copuleer
met de omgeving, voort-
durend,
bestraalt
door gortdroog **karma**

meesters,
novieten
uit de tijd

Zarathoestra was
een zonderling psychopaat,
geblaf

(het mystieke element)

stap af v/ iedere vorm v/ geloof &
raak geworteld in een diep vertrouwen,
de ware religie.

stap over op ongeloof, benader het leven
vol ongeloof, alsof je het niet kunt bevatten
dat dit allemaal werkelijk plaatsvindt.

losgeweekt
v/ de reptiel-

het addergebroed
viert zijn verjaardag,
ondergronds mysterie

ook 'zij' omhelzen
De Natuur

ik & jij, erfgenamen,
fossielen

Judith Cynthia Vriendwijk

Judith vertaalt door middel van haar gedichten haar gevoelens. Zij hoopt met haar geschreven woord anderen te kunnen helpen. "Men mag moeite doen om mij te begrijpen door mijn werk".

Suriname

Suriname, kijkt naar het land van voorheen. Maar ze komen niet verder dan het onafhankelijkheid en niet naar het zelfstandigheid. Ze liggen graag bij moeder op schoot en luisteren graag naar de melodie die haar hart weergeeft. Waardoor zij niets hoeven te doen. Om op te staan om te werken aan één land die ook hun vaderland is. Al voel je je zo vrij als een vogel.

Wat kan mij nog gebeuren
Na troosteloze treuren
Na alle troostloze dagen
Die anderen moesten behagen
Heb ik zo mijn vragen
Hoezo?Niet zo!
Waarom?Daarom!
Wanneer ook alweer?

Ik ben aan het lopen
maar ik voel niets
Ik ben aan het luisteren
Maar ik hoor niets
Ik ben aan het kijken
Maar ik zie niets
Als ik mijn ogen sluit
Voor de werkelijkheid

De enige wens
Op een ogenblik ben je alleen
Onder kamerlicht.
Je mond gaat leven en het hart is geraakt
Even stil van verlangen kriebelen je ogen
Zachtjes fluister je één stille wens
Een wens van verlangen
Gaan de gedachten door de baan.
Geen wens die je uitte gaat verloren
Vooral gefluister met kleine woordjes

Geborgen voor zorgen
Is een dag van morgen
Bij het zien van het licht
Geeft je, je evenwicht

Wie goed doet, komt goed tegemoet
Wie slecht doet, wordt berecht
Wie geeft, leeft
Wie neemt, heeft het meest
Maar niet van het leven
Want dat duurt maar even, goed of slecht
Wanneer ben je op je best
Kom je uit een goed nest
Wordt je vetgemest
Ben van de goddelijke schoon
Ben de troon van het maagdelijke schoon
Is het daar waar ik slechts woon

Groeten uit een gedachte
Alles wat je tracht te bemachten
Geven soms gevoelige klachten
Niet teveel nemen, blijf altijd even wachten
Tracht dat te doen
Wat de pijn zal verzachten
Want je hebt altijd stille nachten...

Toen ik jou voor het eerst zag
Wist ik niet wat mij overkwam
Het eerste wat mij opviel waren jouw ogen
Ik wilde het niet geloven
Ze gaven mij het gevoel van betoveren
Ik was in een trans als bij een hypnose

Kijk eerst achterom
Er staat iemand krom
Kijkend naar wat je doet
En dat is heel dom
Kijk! Daar achter staat er weer één,
Kijkend naar die voorste twee
Buigend over het geheel
Wordt je geraakt door een streef
Het zegt niet veel
Maar jij weet wat je met een ander deel
Want door achter iemand heen gebogen
Kijk je heel erg scheef

Pijn is een doel
Dat gaat met een bepaald gevoel
Gevoel geeft een doordringend doel
Hoe dat te voorkomen
Is iets goeds in het leven te hopen
Geloof in dat wat goed is
Dan weet je wat goed is wat je mis
Graaf in het verleden naar het heden
Leef zo met vrede
Geef je dan toch één reden
Pijn is er ook mede,
Als je over de weg van het leven hebt gereden.

Mogelijkheden zijn te creeëren
Anderen kunnen je niet begeren
Zweren bij het leven
Tracht je alles te geven
Gedane zaken nemen geen keren
Het leven doet op en neer veren
Anders moet je je verweren
En kan je niet alles accepteren

Vroeg in de ochtend beginnen ze te fluiten
Dauw op het gras
Het zicht is nauw
Heel gauw, wordt het licht
Het is een heel ander gezicht
Duidelijk in de verte kunnen kijken
Wat je in de toekomst kan krijgen en bereiken
Geef rust en bemoedig ver buiten
Laat laten als het dag is
Krijg je een ander licht
Doe wat je moet als plicht
Om zo door het leven te fluiten

Zeg niets wat je niet meent
Gebonden aan één zonden
Is iets wat niemand vergeet
Laat staan vergeeft
Zeg alles gebonden zonden
Kom tot één met geweten
Anders wordt je opgegeten
Bemeten met een doel
Blijf je altijd heel koel
Blijf de swoele sfeer
Je bent helemaal niet gesjoneerd
En zo gaat het ook omgekeerd

Eenzaamheid heeft spijt
Je bent alleen alles kwijt
Je wordt niet benijd
Wijt eenzaamheid niet met pijn
Een goed gevoel ben je alleen even kwijt
Dan komt gehoorzaamheid
En dat zie je gelijk
Hoezo eenzaam!
Gehoor en je hoort erbij
Luisteren maakt je gelijk vrijdag ben je dan niet blij?

Met vijf woordjes op een rij
Maak jij mij heel blij
Wat ze zijn weet ik niet
Ik ben ik en jij bent jij
Zoek die vijf woordjes
En maak me blij, blij
1 2 3 4 5
Ik hou van jou mijn schatje

Deze digitale gedichten bundel hoort bij de expositie van 'essentie van Poëzie' die gehouden word op 8 juni - 5 juli.